

iPure^{CZ}

Doba **titanová** | Test **Vision Pro** #2 | **Týden s Teslou** #2
Epic vs. Apple VV | **Oscar** pro Apple?

iPure.cz 326/2024, osmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček,
Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Radim Kroulík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Apple Vision Pro a všeobecné nadšení

Editorial ■ Honza Březina

Je to přesně týden, co mám Apple Vision Pro, a musím říct, že poslední týden mám pocit, jako kdyby jiné produkty Applu už neexistovaly. Všichni se ptají na Vision Pro, všichni si jej chtějí vyzkoušet a všichni hltají každý řádek, každou zmínku, každé nové video.

Moc dobře si uvědomuji, že je to způsobeno velmi specifickou sociální bublinou, ve které se pohybují. Pro běžnou populaci je Vision Pro zcela neznámým pojmem. Navíc, i kdyby věděli, o čem jde, asi by jim to moc neřeklo, a cena jej zcela diskvalifikuje. A to je zcela v pořádku. Vision Pro je prvním produktem svého druhu v nabídce Applu. Jde o technologického demonstrátora. O zařízení, na kterém Apple zkouší odezvu trhu a zároveň dává vývojářům a partnerům platformu, na které budou vznikat aplikace a služby pro visionOS.

Jsme na začátku a pro mě je to fascinující proces. Budeme svědky zrodu a rozvoje nové platformy. Zažil jsem to s iPodem, iPhone a iPadem. A vy to teď můžete zažívat s námi na stránkách magazínu. Vítejte v novém světě.

| Není titan jako titan

Magazín ■ Karel Oprchal

Není žádným tajemstvím, že každý asijský výrobce bedlivě sleduje každý jednotlivý krok Applu a pak dělá všechno pro to, aby je více či méně okatě aplikoval také. Asi nikdy ještě ale nebylo bezmyšlenkovité kopírování technologického lídra tak okaté jako tentokrát. Samsung zavádí titan.

Vzpomenout si můžeme samozřejmě na celou řadu případů, kdy Samsung zejména ze začátku Apple kritizoval, vysmíval se mu, ponižoval ho, ale již v dalším modelu učinil stejný krok, protože se ukázal být absolutně logický a vlastně neškodný, jen by si jej sami nikdy nedovolili udělat. Hodilo se jim nabrat pár levných a prchavých marketingových bodů na rozhodnutí někoho jiného, o kterém věděli, že se jich bude týkat také. Příkladem si můžeme uvést odstranění sluchátek a napájecího adaptéru z balení nebo opuštění 3,5mm sluchátkového konektoru. Každý z těchto kroků způsobil obrovskou vlnu nevole zákazníků a hloupých komentátorů, jen aby na tu hru všichni nakonec stejně přistoupili a pochopili, že nabíječek máme všichni hodně a je dobré **nepodporovat konzum**, poutat se drátem k telefonu je ultra nepohodlné a sluchátka si stejně každý koupí svoje, pokud mu je nebudete cpát horem spodem. Do jisté míry tento přístup naučí lidi víc přemýšlet nad jejich kroky a následky a já to podporuju.

Titan loňského iPhoneu 15 Pro je ale trochu více speciální případ – nikdo ho totiž nekritizoval. Apple novým, přírodně titanovým šasi doslova uhranul úplně všechny do té míry, že jsem doposud neslyšel jediné špatné slovo. Ve skutečnosti je současná generace iPhoneu obecně považována za tu vůbec

nejvyspělejší a nejvyváženější i co se designu týče, přestože pevnost materiálu nakonec není ideální. Tudiž je důvod k oslavě. Nikdy to sice nezjistíme, ale možná bylo toto všeobecné přijetí iPhoneu 15 Pro pro Samsung rozhodující, aby se směle rozhodl udělat z Galaxy S24 Ultra duplikační masterpiece.

ĎÁBEL TKVÍ V DETAILU

Vždyť se na to podívejte – na první pohled identická barva (dokonce se jmenuje Šedá, což je skutečný odstín přírodního titanu Applu za běžných podmínek), téměř identický materiál (vysvětlíme si vzápětí), kompletní odstranění oblých tvarů a hran displeje, nahrazení teleobjektivu s desetinasobným zoomem pětinásobným a implementace funkcí à la iOS 17 do nové verze One UI 6. To je až moc náhod najednou... Nejsem na to expert, ale tvrdím, že Samsung nikdy nevypadal tak podobně iPhoneu, a je to ostuda.

Stačí trochu pozornější pohled nebo mít aspoň nějakou zkušenost s iPhonem, abyste si všimli, že Samsung zvolil pouze cestu napodobení a ne vyloženě kopírování. Apple zavádí do praxe pouze věci dotažené do úplného detailu a je známý tím, že si hraje s detaily, materiály, světlem i strukturou. Žáda iPhoneu z materiálu Ceramic Shield jsou jeden kus s „omrzlým“ povrchem a kontrastně lesklý piedestal pro obrovské čočky fotoaparátu dělá na slunci

nádherný světelný efekt. Použitý titan na nových iPhonech 15 Pro potom nemá pouze fádňi hladký povrch jako každý jiný telefon, ale je po obvodu broušený nebo kartáčovaný. Hlavně v kombinaci s mírně zaoblenými tvary to novému iPhoneu dává jedinečný a skutečně prémiový vzhled, protože to působí, že si s přípravou někdo vyhrál.

S24 Ultra žádnou strukturu povrchu titanového rámečku nemá. Je matný a hladký stejně jako skleněná záda telefonu, která jsou sice pevná, a telefon na nich možná tolik nedrnčí, protože fotoaparáty jsou rozmístěny dál od sebe, ale Samsung tím z Galaxy rozhodně neudělá ikonické modely vyzařující kvalitu a luxus. Sklo a kvalitní plast se v dnešní době dají docela jednoduše zaměnit a s tím, jak Samsung materiály ve svých prémiových telefonech v minulosti střídal, mu už tolik nevěřím, že chce za své produkty adekvátní peníze. Samsungy v podstatě vypadají všechny stejně, což se jistě dá říct taky

o iPhoneu, ale rozdíly mezi nejdražšími a nejlevnějšími modely nejsou u iPhoneu tak propastné, proto pozici luxusního chytrého telefonu drží spíše iPhone a Samsung si vysloužil podobnou pověst jako Hyundai – celkem fajn auta pro obvyklé lidi, ale že vyrábí i Genesis, už nikoho nezajímá. Nikdo si ho tady totiž nekoupí, podobně jako modely Galaxy Ultra.

JEN ABY TO BYLO

Kdyby se ale rozdíl mezi Galaxy a novým iPhoneem omezoval pouze na povrchovou úpravu titanové konstrukce, nebyl by důvod tento článek psát. Samsung za ty roky navýšil cenu svých produktů, v mnoha případech až nad iPhone, že se člověk musí logicky ptát, co v telefonu za 35 000 Kč skutečně stojí tolik peněz. A protože i Samsung letos vsadil na titan, začali se lidé ptát, kolik toho titanu v té titan-hliníkové konstrukci vlastně je. Apple se už na své konferenci v září minulého roku pyšnil

Samsung za ty roky navýšil cenu svých produktů, v mnoha případech až nad iPhone, že se člověk musí logicky ptát, co v telefonu za 35 000 Kč skutečně stojí tolik peněz.

novým výrobním procesem, který mu umožnil vytvořit slitinu hliníku a titanu za několikaprocentního snížení hmotnosti celého telefonu, což působilo velmi atraktivně. A tak se lidé, kteří popravdě mají jen málo citů, pro účely youtubového videa rozhodli oba telefony rozebrat, detailně prozkoumat, následně rozřezat a jejich části roztavit, aby mohli zjistit, kolik titanu ve skutečnosti ve dvou nejlepších telefonech na trhu je. A zjištění je fascinující.

Z výsledků laboratorních testů vyplývá, že Apple skutečně nelže a titanová vrstva v jeho iPhonech má tloušťku 1 mm po obvodu a kvalitu udávaného řádu 5. Samsung oproti tomu má titanovou vrstvu o několik desetin milimetru tenčí, která ještě navíc neobsahuje titan stejné čistoty. Ve výsledku to znamená, že Apple používá ve svých telefonech titan za troj- až čtyřnásobnou cenu oproti Samsungu, zatímco oba telefony, myšleno Samsung Galaxy S24 Ultra a iPhone 15 Pro Max, stojí stejně. A zde

přichází zásadní otázka mého dnešního článku – jaký je za tím důvod? Mohly by to být vyšší výrobní náklady Samsungu způsobené menším odbytem jeho prémiových telefonů? Nebo obecně snaha ušetřit na použitých materiálech za účelem zvýšení korporátní marže, protože je potřeba vykazovat růst a Samsung není Apple, co si může dovolit udržet marži pod 50 %? Anebo je to prostě další pokus východoasijské firmy se aspoň částečně přiživit na pozlátku západní firmy, tedy zkratkovitá cesta k úspěchu bez vlastní schopnosti inovovat a snaha dostat na trh co nejrychleji něco, co se musí zvenčí co nejvíce podobat svému vzoru, protože vnitřek nikoho nezajímá? Jsou to bohužel tyto detaily, které zkoumám, když se snažím o telefonu něco zjistit. A bohužel, když se to dozvím, nedělá na mě takový přístup společnosti úplně dobrý dojem. Firmy, od kterých kupuju věci, považuju za lídry, co si věci dělají po svém a mají pro to důvod. Neopíčí

Apple používá ve svých telefonech titan za troj- až čtyřnásobnou cenu oproti Samsungu, zatímco oba telefony, myšleno Galaxy S24 Ultra a iPhone 15 Pro Max, stojí stejně.

Samsung může být v jednotlivostech lepší a ta či ona fotka může vyjít lépe, ale jako celek je pro mě iPhone pořád domyšlenější a lepší produkt.

se. Shodou okolností taky nepocházejí z Asie... Tento přístup Samsungu ve mně opět vyvolává podezřívavost, protože i když Samsung nevyrobí špatný hardware, nevyvolává ve mně jeho kombinace ochotu za něj zaplatit tolik, co si žádá Apple s iPhonem. Samsung může být v jednotlivostech lepší a ta či ona fotka může vyjít lépe, ale jako celek je pro mě iPhone pořád domyšlenější a lepší produkt.

Nechtěl bych ale působit jako úplný hater modelů Galaxy, ve skutečnosti se mi líbí už i svým vzhledem a myslím si, že jako konkurence nejprodávanějšímu iPhoneu drží především kvalitu výroby na velmi vysoké úrovni, což je potřeba, protože to zákazníci ocení. Už se zlepšují i po softwarové stránce s garantovanou čtyřletou podporou softwarových aktualizací a garancí, tuším, až 7 let oprav chyb a bezpečnostních záplat, takže i v tomto ohledu patří Samsungu velký palec nahoru. Podle na pohled poněkud nelichotivých videí si Samsung taky dal záležet s konstrukcí

telefonu tak, aby byl relativně jednoduše opravitelný včetně baterie odnímatelné jen potažením za proužek, v tom se Apple ještě má co učit... Nejzásadnější hardwarovou novinkou, kterou Samsung letos představil a která se musela stát hlavním tématem většiny recenzí, byl možná paradoxně povrch nového displeje, který je opět nejjasnější a nejtmaší, co kdy byl. Povrch tvrzeného skla letos poprvé v historii dramaticky snižuje množství odlesků, které velká skleněná plocha displeje odráží, což znamená, že se s telefonem bude pracovat mnohem pohodlněji za téměř všech světelných podmínek. Osobně pro mě odlesky na displeji nejsou problém č. 1, zejména díky velmi vysokému jasů displejů z poslední doby, ale člověk nechce mít vždy jas nastavený tak vysoko a tak tentokrát skutečně máme něco, co můžeme čerstvým majitelům Galaxy S24 Ultra otevřeně závidět. Jen aby Apple v září zvednul hozenou rukavici a vytasil se s něčím podobným, lidé by byli nadšení!

Vision Pro

Co si vlastně kupujeme?

Recenze ■ Honza Březina

Cena Vision Pro je z pohledu mnoha uživatelů, a koneckonců i ve srovnání s většinou konkurence, astronomická. Co Apple za skoro 4000 USD uživateli vlastně dodává?

Apple se rozhodl po dlouhých letech příprav vstoupit do světa rozšířené a virtuální reality, což je tržní segment, který je velmi rozvinutý a etablovaný. Není to tak, že by v Cupertino vytvářeli nový svět. Oni přicházejí do existujícího světa a chtějí jej změnit k obrazu svému. A to kromě jiného znamenalo, že se museli rozhodnout, čím se odliší od konkurence.

Kromě technologie, ergonomie a dalších uživatelských aspektů muselo v nějakém okamžiku padnout rozhodnutí, do jakého cenového segmentu vstoupí nejdříve. Nepochybuji o tom, že budou následovat další modely, které budou útočit na další a další cílové skupiny, ale někde se muselo začít.

Nebyl by to Apple, kdyby se snažil útočit na nejnižší cenový segment. Výrobky s nakousnutým jablíčkem ve znaku nikdy nepatřily k nejlevnějším a ani u iPhone SE se vlastně Apple nesnaží cenově srovnávat s konkurencí. Má svůj svět a srovnává pouze vlastní produkty mezi sebou. Takže očekávat, že první AR brýle od Applu budou levné, opravdu nešlo.

Pokud by se Apple rozhodl jít do střední cenové kategorie, tak by se pustil do přímého souboje se stávajícím produkty jako HTC Vive XR Elite. A jít s první generací produktu proti zavedeným a vyladěným produktům by bylo opravdu odvážné.

A tak se v Apple Parku rozhodli začít v nejvyšším cenovém segmentu a jít cenově do souboje s Microsoft Hololens 2. Za mě to byla volba logická a správná. Apple je vnímán jako prémiová značka a má řadu věrných fandů, kteří od něj na začátku koupí skoro cokoli. Cena kolem 4000 USD je koneckonců srovnatelná s vyššími konfiguracemi většiny počítačů Apple, takže tím komunitu nešokuje.

Zároveň vyšší cena dává Applu prostor přijít s technologicky opravdu vyspělým řešením, které dokáže adekvátním způsobem odprezentovat světu vizi toho, co chce společnost ve světě AR/VR vlastně změnit a čím se chce odlišit od konkurence. Prémiový produkt s prémiovou cenou je něco, co Applu funguje. A povedlo se?

CO DOSTANETE V BALENÍ?

Jestli něco v Applu opravdu umí, tak je to ten prvotní wow efekt, který uživatel pocítí při prvním vybalení produktu. U Vision Pro Apple nešetřil ani na balení, ani na dodaném příslušenství. Mohutná krabice, elegantní a promyšlené balení, nebo dokonce i vůně, jsou něco, s čím si Apple opravdu vyhrál a popsali jsme to v minulém čísle magazínu.

Zároveň potěší, že na rozdíl od většiny ostatních produktů, u kterých Apple z ekologických důvodů

oholil dodané příslušenství na dřevě, u Vision pro nešetřil. Kromě brýlí uživatel dostane v ceně externí baterii, textilem oplátaný kabel USB-C na USB-C, 30W adaptér GaN, hned dva různé popruhy pro uchycení brýlí na hlavě pro vyšší komfort, ochranný textilní kryt a hadřík. Znamená to, že na rozdíl od iPhone můžete Vision Pro vybalit a nemusíte nic řešit, hledat nebo dokupovat.

PRÉMIOVÉ PROVEDENÍ

Druhou podmínkou úspěchu v prémiovém segmentu je volba materiálů a dílenské zpracování. I zde se Apple rozhodl nešetřit a musím říct, že Vision Pro mi po letech připomněl ten krásný pocit z „výjimečného“ produktu, který jsem měl třeba z PowerBooku Titanium. U brýlí i příslušenství je vidět neuvěřitelný důraz na design a pocit dokonalosti. Všechno absolutně přesně sedí. Nikde nenajdete jediný kousek ošklivého plastu. Apple

kombinuje hliník, sklo a prémiové textilie, a vzniká tak opravdu krásný celek.

Hodnocení vzhledu je samozřejmě velmi subjektivní a každý má právo na to, aby se mu Vision Pro nelíbily. Sociální sítě jsou plné přirovnání k potápěčským nebo lyžařským brýlím, ale to nic nemění na tom, že cit a smysl pro detail má Apple na úplně jiné úrovni než Microsoft, Meta nebo třeba HTC.

Když vedle sebe položíte Hololens 2, Quest 3, PlayStation VR2 a Vision Pro, tak produkt Apple působí materiálově i designem jako luxusní šperk vedle bižuterie.

TECHNICKÉ PARAMETRY

Co je pro Apple také příznačné, je to, že se nesnaží soupeřit s konkurencí technickými parametry, ale uživatelským zážitkem. Vision Pro má menší zorný úhel než řada konkurentů, prohrává v otázce hmotnosti a její distribuce i v řadě dalších parametrů.

Všechno absolutně přesně sedí. Nikde nenajdete jediný kousek ošklivého plastu. Apple kombinuje hliník, sklo a prémiové textilie, a vzniká tak opravdu krásný celek.

Apple se zaměřil na něco zcela jiného než technické parametry. V první řadě je to jednoduché uživatelské rozhraní, které je mixem gest z Apple Watch a principů ze Stage Manageru.

Když se podíváte na web Applu, tak technické parametry jsou dobře schované a Apple je nijak výrazně nekomunikuje.

Apple se zaměřil na něco zcela jiného. V první řadě je to jednoduché uživatelské rozhraní, které je mixem gest z Apple Watch a principů ze Stage Manageru, který Apple již pár let ladí na iPadu. Díky tomu kdokoli, komu jsem dal Vision Pro na hlavu, se v uživatelském rozhraní zorientoval během 5 minut.

Druhým stavebním kamenem je dokonalý obraz a opravdu skvělé provedení rozšířené reality. Díky všem kamerám a senzorům se dokážete zcela sebejistě pohybovat v prostoru, jíst, pít, sebrat drobné předměty a hlavně se vám díky tomu nedělá špatně jako u klasické VR. V tomto ohledu je Apple o parník dál než veškerá konkurence, která sice nabízí stejnou funkcionalitu, ale ve výrazně horší kvalitě.

A třetím prvkem, na kterém stojí úspěch Vision Pro je dokonalé sledování očí, které nahrazuje

myš. S takovou přesností jsem se opět nikde jinde nesetkal.

JSOU VISION PRO DRAHÉ?

Na takto položenou otázku je odpověď velice jednoduchá: „Ano, jsou.“ 100 až 150 000 Kč je cena, za kterou si Vision Pro běžný domácí uživatel rozhodně nekoupí, ale Apple to ani nepředpokládá. Dle všeho zatím vyrábí jen nižší stovky tisíc kusů a míří na firemní klientelu, vývojáře a early adopters. Proč? Protože to jsou lidé, kteří mu pomohou otestovat a rozvíjet celý koncept. Díky nim může Apple doladit ovládání a získat nové služby a obsah. Zároveň odzkouší technologii a v dalších generacích pak bude moct snižovat cenu a postupně oslovovat širší skupiny uživatelů.

Osobně nelituji jediného dolaru, který jsme do Vision Pro investovali, protože jsme u začátku něčeho zcela nového a věřím, že nás to posune dopředu.

Týden s Teslou 3 #2

Recenze ■ Filip Brož

Mám pro vás pokračování mého týdne s Teslou 3. Jak probíhá nabíjení? Co jízdní vlastnosti či infotainment? Pojdme pokračovat tam, kde jsem skončil. Je středa večer a já přijíždím na Tesla Supercharger na Vystrkově u Humpolce.

Na nabíječky Tesla mohou jen auta Tesla. S jiným elektrickým autem máte smůlu. Stačí jen zacouvat ke stojanu, otevřít port pro nabíjení (v autě či v aplikaci), zastrčit vhodný konektor, a hotovo. Žádné QR kódy, čipy či něco podobného. Auto a stojan automaticky rozpozná váš účet a vše se odečte v rámci aplikace Tesla, kde máte svou platební kartu. Přesnou cenu bohužel neznám, Teslu jsem měl půjčenou.

Tak či tak Supercharger dostojí svému jménu. Netrvalo snad ani 20 minut a mohl jsem odjíždět s autem nabitým na 80 %. Již jsem lehce zmiňoval, že elektrická auta se nenabíjejí do 100 %. Důvodů je hned několik. Kromě degradace baterie samozřejmě i fakt, že když pak začnete během jízdy rekuperovat, energie se nemá kam ukládat. Po příjezdu domů samozřejmě i tak připojuji auto na domácí síť a přes noc nastavuji nabíjení na 90 %.

ČTVRTEK

Ráno nemusím nikam jezdit. Dnes pracuji z domu. Ráno akorát „ze zvyku“ Teslu zkontroluji. Baterie nabíjí a připravená. Super je, že v aplikaci si můžete vše nastavit – rychlost nabíjení, dobu nabíjení, dokonce i takový chytrý budík. Představte si, že aplikaci povolíte přístup k vašemu kalendáři a zadáte, že auto budete potřebovat až v 7 hodin ráno (dle

dopravy). Nabíjení se optimalizuje, podobně jako u iPhone, takže během noci se bude nabíjet pomaleji a ráno se dobije na požadovanou kapacitu těsně před odjezdem.

Podobným způsobem můžete v autě ovládat a programovat téměř cokoli. Super je, že Tesla velmi rychle pozná vaše návyky a zvyky. Také ví, jaká je teplota venku, a proto si kdykoliv můžete auto předem vyhřát nebo naopak vychladit. Předehřát si můžete i baterii, což se hodí zvláště v mrazivých dnech. Ostatně tyto úkony dělá auto často za vás, bez vašeho přičinění.

Úplnou samozřejmostí jsou jízdní režimy a profily. Můžete si uložit hned několik řidičů a dle aplikace (kdo má přístup) se vždy auto nastaví do požadovaných parametrů – sedadla, zrcátka, teplota, rádio či další služby. Klíč k autu samozřejmě máte i fyzický v podobě plastové karty, kterou jsem za celou dobu nepotřeboval. Vše jsem ovládal skrze aplikaci Tesla v iPhonu, a to plně v češtině. Fajn jsou i různé widgety na plochu a celkové propojení s iPhonem.

ÚLOŽNÝ PROSTOR

Prostor je u Tesla 3 samostatnou kapitolou. Je stále potřeba vzít v potaz, že nejde o žádný velký kombík. Tak či tak můžete využít kufr vzadu a vpředu. Ano, vpředu – baterie jsou dole pod vámi

a přední část lze využít na nabíjecí kabely či cokoliv jiného. Do zadního kufru můžete klidně dát soudek piva (viděl jsem to v zahraniční youtubové recenzi). V mém případě jsme se bez problémů sbalili s rodinou na víkend. Vzadu je dostatek prostoru i pro dospělé pasažéry. V případě nového modelu si dokonce můžete užít i zadní displej, kde lze nastavovat spoustu věcí, a to včetně sledování YouTube či Netflixu.

K dokonalosti mi snad chybí jen masážní sedačky, na které jsem celkem zvyklý. Zvláště když následující týden jsem vyzkoušel nové čínské auto Nio ET7 a ET5. O tom však zase jindy.

Během čtvrtky jsem vyjel akorát po městě a na krátký výlet za kamarádem – zhruba 20 kilometrů. Je super, že jízdou po městě spotřebujete doslova jen pár procent baterie. Tím, jak auto neustále rekuperuje (brzda/plyn), pořád něco dobíjíte. Skvělé je, že v realu tak používáte jen jednu nohu

a jeden pedál. Úplně minimálně šlapete na brzdu, jelikož jakmile pustíte plynový pedál, auto začne samo brzdit. Během chvíle to vychytáte natolik, že přesně budete vědět, kdy máte dát nohu z plynu, abyste dobrzdili na červenou na semaforu či křižovatce. To samé při jízdě do zatáčky či příjezdu do obce. Prostě si na to zvyknete a opravdu používáte jen jednu nohu a jeden pedál. Už chápu proč většina majitelů elektromobilů má s brzdami opačný problém, než většina spalováků – destičky a kotouče vydrží nesmyslně dlouho. Samozřejmě můžete kdykoliv normálně zabrzdit a auto zareaguje, ale v praxi to moc nevyužijete.

PÁTEK

Pátek, takový malý víkend. Už teď se těším na víkend, jelikož s rodinou pojedeme na již avizovanou návštěvu za rodiči do Hradce Králové – čeká nás 110 km po okreskách. Řízení si chvíli vyzkouší

Už chápu proč většina majitelů elektromobilů má s brzdami opačný problém, než většina spalováků – destičky a kotouče vydrží nesmyslně dlouho.

Samozřejmě jsme si museli vyzkoušet akceleraci z 0 na 100 za 3,8 vteřiny. Opravdu super zážitek na rovné silnici z úplného zastavení.

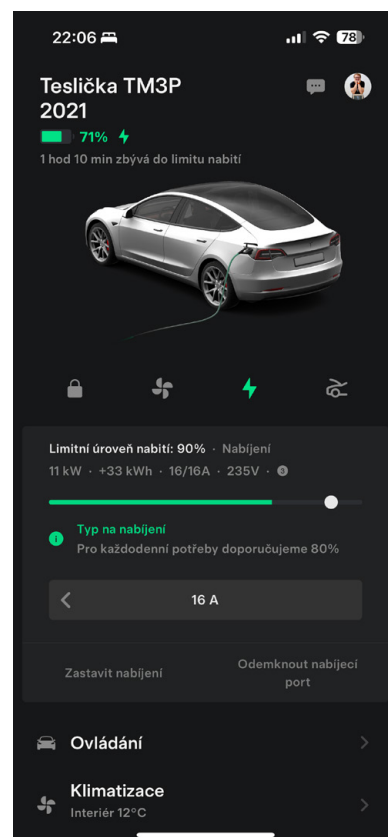
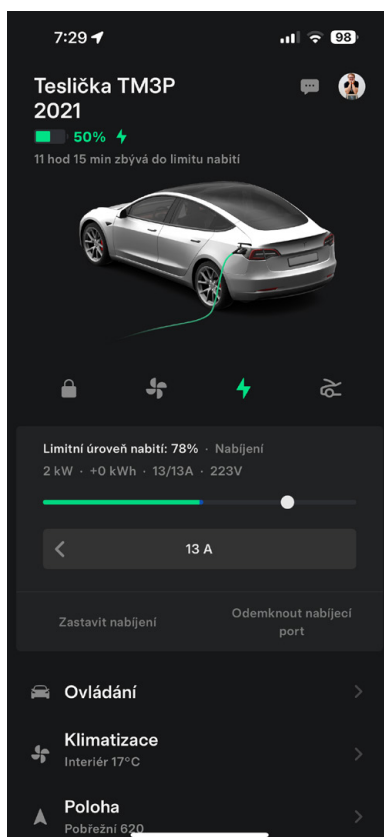
i moje žena, pro kterou je to premiéra. Chvilí si musí zvyknout, ale ke konci cesty říká, že je to hodně návykové – okamžitá akcelerace a lehké řízení. Prý je to podobné jak někde ve videohře. Z domu vyjíždíme s 90 %, do HK přijíždíme s 55 %. Samozřejmě jsme si museli vyzkoušet akceleraci z 0 na 100 za 3,8 vteřiny. Opravdu super zážitek na rovné silnici z úplného zastavení. Akcelerace vás zarazí do sedáček. Sice podobné hodnoty dostávám i se svým „erkem“, ale elektřina je elektřina – prostě okamžitý nástup výkonu, bez čekání. A v naprostém tichu.

V Hradci přichází první reálné přemýšlení, kde budu nabíjet. Rodiče nebydlí v rodinném domě, ale v zástavbě, kde nejsou nabíječky. Garáž je plná a autem tam opravdu nevjedu. Otevírám tak aplikaci a hledám. Zde máte na výběr několik možností. Každý poskytovatel energie má svoji aplikaci – ČEZ, PRE a další. Hodně jsem si oblíbil právě zmíněné PRE a ihned vidím, že v HK je hned několik

nabíječek. Nabíječky se však vždy liší dle toho, kolik výkonu nabízejí. Důležité je si také uvědomit, kolik vaše auto zvládne a jak velkou baterii máte. Zvolit také musíte vhodný konektor.

Kromě PRE jsem také vyzkoušel aplikaci PlugShare, kde vidíte všechny nabíječky na jednom místě, a to z celého světa. Dle lokace se podíváte, co je okolo vás, a ihned vidím, že je zde několik nabíječek u benzinových stanic, v supermarketech a samozřejmě v nákupních centrech. Nakonec jich není vůbec málo. Do očí mě bouchne nabíječka ČEZ v hradeckém nákupním centru, blízko bydliště mých rodičů. Dle aplikace vidím, že je zde hned 5 stojanů a 3 z nich jsou zrovna volné. Čas na nákupy.

Přijíždím, couvám, otevírám port a jdu studovat, jak funguje ČEZ pro neregistrované členy. Opět vidím jednoduchý postup – stáhni si aplikaci, naskenuj QR kód, zastrč „pistoli“ do auta, vyplň jméno, e-mail a kartu a začni nabíjet. Oproti PRE

tu není časový slot, ale nabíjení probíhá tak dlouho, dokud ho sám neukončím. Stačí vždy jen ťuknout na displej v autě či v aplikaci Tesla. Stejně potřebuji oběhnout nějaké obchody, tak proč nenabít auto na plných 90 %. V sobotu se bude hodit. Za hodinu je hotovo, přichází mi notifikace na displej iPhoneu. Zaparkovat u baráku a můžu jít spát.

SOBOTA

Jako u každé nové „věci“ i u Tesly se dostavuje efekt něčeho kouzelného pro rodinu a blízké osoby. Je to jako na pouti, všichni chtějí povozit a ideálně i chvíli řídit. Sobotní výlet tak nesmí chybět. O baterii se starat nemusím, projížďky po městě a pár kilometrů za město zvládne bez problémů. Samozřejmě velkým hitem je samotný infotainment auta – možnost spustit během parkování YouTube, Netflix či si rovnou zahrát hry, klidně pomocí ovladače k Xboxu. Tuhle část však nechám na úplně samostatný článek, kde bych rád zhodnotil rozdíly oproti klasickému CarPlay. Tesla totiž CarPlay (zatím) nemá. Stále se mluví o tom, že „nějakou“ podporu „někdy“ dostane.

NEDĚLE

Čas vyrazit domů a vrátit Teslu zpět do rukou lidí z [Teslička.cz](https://www.teslicka.cz). Z Hradce tak míříme rovnou na D11

Když jsem zpět přesedlal do svého Arteonu v plné palbě, okamžitě se mi začalo stýskat po tichu.

směr Praha. Ráno jsem přihodil u ČEZ pár procent a už si to „šineme“ autopilotem po dálnici směr hlavního města. Nastal čas hodnocení.

Jak jsem avizoval, infotainment si nechám ještě na jeden článek. Po jízdních vlastnostech je Tesla opravdu super. Ano, nemá vzduchový podvozek, nemá masážní sedačky, ale oproti tomu nabízí jiné vlastnosti. Když jsem zpět přesedlal do svého Arteonu v plné palbě, okamžitě se mi začalo stýskat po tichu. A to prosím nová Tesla 3 má ještě více zesílená okna pro ještě větší ticho v kabině. Na tohle si fakt zvyknete. Pokud jde o podvozek, tak tím jak je auto velmi těžké (celou spodní část zabírají baterie), skvěle drží v zatáčkách a na silnici. Velmi pěkně kopíruje stopu a pohon 4×4 vás „podrží“ i na kluzké

vozovce. S Teslou jsem se projel i na zasněžených okráskách a nikdy jsem neměl strach, že by nevyjela kopec.

Pro mě osobně bylo nejdůležitější si vyzkoušet nabíjení. Už když jsem si auto půjčoval, bylo mi jasné, že srdce geeka bude nadšené. Tesla je prostě iPhone na kolečkách. Měl jsem akorát strach z toho, jak budu nabíjet, jak fungují veřejné nabíječky a zda to vše půjde časově skloubit. Věřte mi, že s Teslou či jiným elektro autem začnete mnohem více plánovat, především z hlediska času. Pokud hodně jezdíte, chce to občas přemýšlet dopředu. Pokud však jedete, zaparkujete a pracujete 8 hodin na jednom místě, je to super. Auto si můžete nabít, a pak zase pokračovat. Samozřejmě to chce předem promyslet, zda okolo sebe máte nabíječky. Vyhazovat

Pokud hodně jezdíte, chce to občas přemýšlet dopředu.
Pokud však jedete, zaparkujete a pracujete 8 hodin na jednom místě, je to super.

šňůry z paneláku není dobrý nápad. Ideální je mít alespoň v práci pevné místo pro nabíjení. Pokud máte rodinný dům, není co řešit. Necháte si na zeď přidělat nabíjecí WallBox a hotovo. Pokud zrovna nemáte zásuvky, šikovný elektrikář a následně revizák si s tím poradí.

CO JSEM ZJISTIL?

Že to jde a funguje! Dnešní doba je již pomalu a jistě připravená na dobu elektrickou. Samozřejmě to chce promyslet okolnosti a ideálně mít doma volbu číslo dvě v podobě spalovacího motoru. Reálně tak opravdu uvažuji, že naše druhé auto prodám a koupím Teslu. Samozřejmě jsem si vědom, že pokud budu mít den, kdy budu muset jet přes celou ČR a pak hned zpět, vždy raději sáhnu po spalovacím autě z důvodu časové efektivity. Pokud však nespěchám a mám časové okno, elektřina je super. Důležité je zmínit, že Tesla opět zlevnila a trojkový model zakoupíte za cenu okolo jednoho milionu korun. Získáte super vybavené auto po technologické i jízdní stránce. Samozřejmostí jsou aktualizace, plný servis a záruka v ČR. Už teď se těším, co nás čeká v budoucnosti, zvláště okolo nabíjení a výdrže baterie. A vy se ještě můžete těšit minimálně na jeden článek. Děkuji [Teslička.cz](https://teslicka.cz) za zapůjčení vozu, který si můžete půjčit i vy.

PHILLIP BURTON
FEDERAL BUILDING
AND
UNITED STATES COURT HOUSE
450 GOLDEN GATE AVENUE

Epický spor s Applem

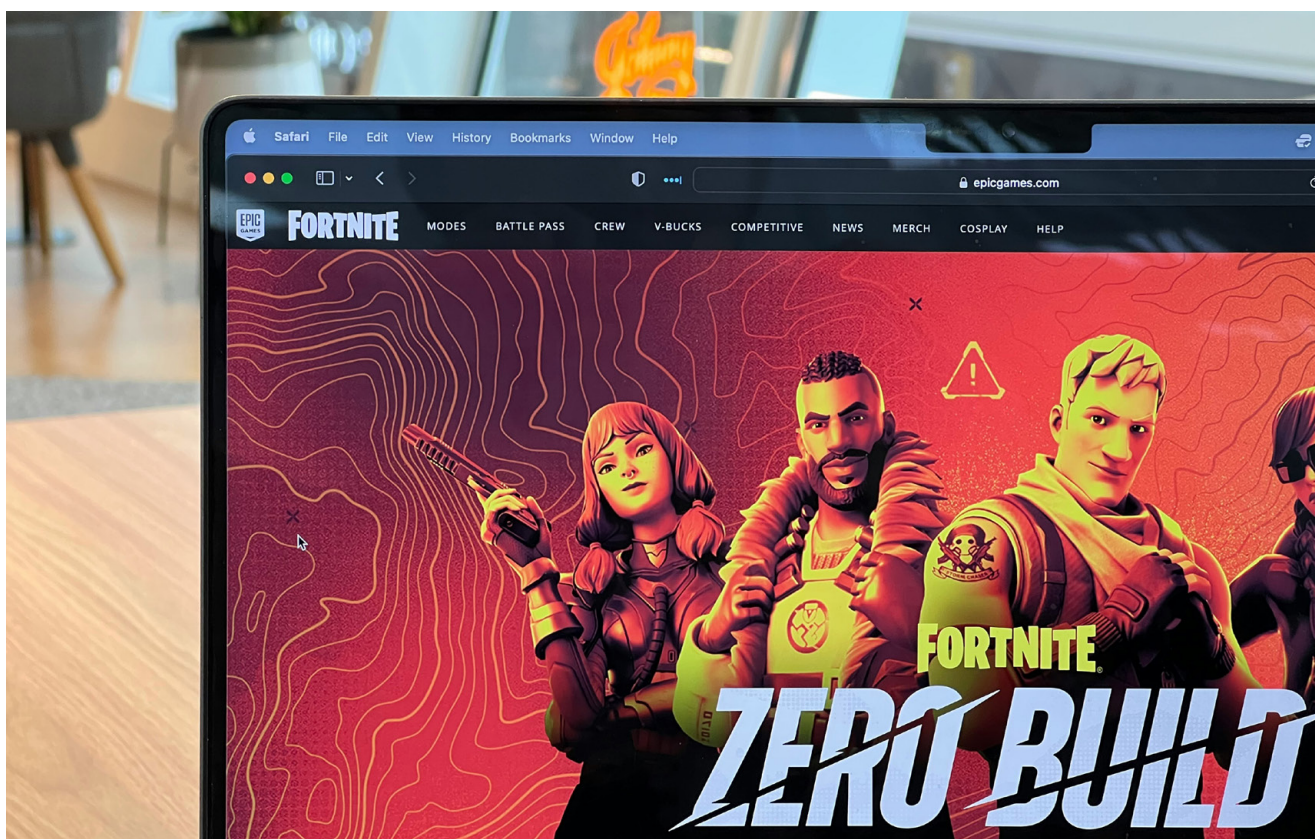
prakticky bez výsledku, a to je špatné znamení

Magazín ■ Michal Rada

Nejen mezi jablíčkáři je jeden z nejznámějších soudních sporů, spor mezi Apple a společností Epic Games, který původně řešil platební metody a možnost placení i mimo AppStore, a nakonec se z něj stal naprosto kruciólní spor o samotnou existenci AppStore a jeho fungování. Už dlouho o tomhle sporu nebylo slyšet, a to proto, že ležel na stole nejvyššímu soudu USA. Ten rozhodl. Tedy spíš nerozhodl, čímž v tom udělal ještě větší zmatek, než jsme čekali. A dopad to bude mít možná i na uživatele.

Když se podíváme na historii toho sporu, tak se nestačíme divit. Původně šlo o vyhazov jedné aplikace kvůli tomu, že umožňovala nákup i mimo AppStore. Pak se to zvrhlo ve spor o prachy, když se řešila provize Apple v souvislosti s nákupy v rámci aplikací a her. No a nakonec z toho byla antimonopolní žaloba proti Apple na jejich chování v rámci AppStore a celé platformy. Jeden z klíčových pilířů sporu totiž spočíval v tom, že Apple měl zneužívat svého postavení, protože neumožňoval a dosud neumožňuje instalaci aplikací do iPhone a iPadu z jiných zdrojů, než je jím řízený AppStore. To by tak úplně nevadilo, pokud by ovšem všichni vývojáři nemuseli také dodržovat obchodní podmínky Apple. A to už pochopitelně vadí takřka všem.

Když se na to podíváme z obchodního hlediska, je to poměrně jednoduchá záležitost. Buď Apple bude udržovat jediný zdroj pro instalaci aplikací, a tím si zajistí obrovské příjmy jak ze samotných vývojářských účtů, tak ale především z transakcí za aplikace a z nákupu uvnitř aplikace, anebo systém otevře a o tyhle příjmy přijde. Pochopitelně tam údajně hraje svoji roli bezpečnost. Apple říká, že tím, že zabráňuje instalaci aplikací z jiných zdrojů, mohou být jeho zařízení tak bezpečná. Tohle ale upřímně tak úplně pravda není, protože samotný operační

systém iOS má dostatečné bezpečnostní mechanismy, aby mu sideloading, tedy instalace aplikací z jiných zdrojů, z bezpečnostního hlediska tak příliš nevadila. Ale v takové velké právní bitvě se každý argument hodí a slovo bezpečnost slyší rád každý.

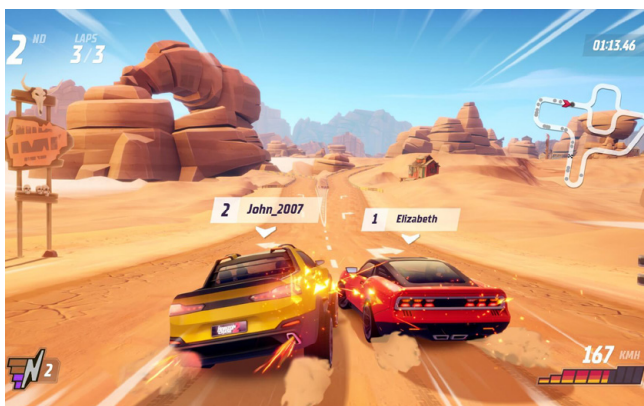
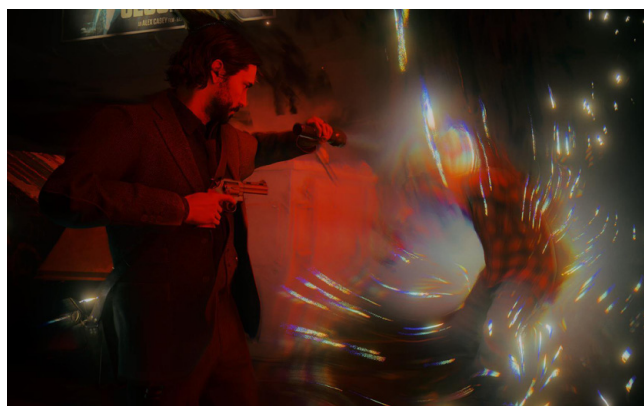
Ne tak úplně soudci amerických soudů nižších instancí, kteří rozhodli jednou ve prospěch Epicu, pak ve prospěch Apple, no a pak tak šalamounsky, že si z toho vlastně ani jedna strana nemohla vzít nic pořádného. Velice překvapivý je v tomto směru rozsudek nejvyššího soudu, který vlastně není rozsudkem o věci samé. Spíš jde o to, že nejvyšší soud vydal rozhodnutí, že se nehodlá zabývat stížností ani jedné strany. Nestává se to úplně pravidelně, ale na soud se obrátily obě strany sporu. Každému pochopitelně vadilo něco jiného. Společnosti Apple

Nejvyšší soud se věci odmítl zabývat, čímž potvrdil všechna rozhodnutí nižších soudů. Po právní stránce jde jistě o zajímavou debatu.

první rozsudky, které mu nařizovaly přestat s monopolním jednáním, no a studiu Epic Games zase to, že další rozsudky byly na Apple příliš mírné a že Epic neuspěl ve všech bodech žaloby.

Nejvyšší soud se věci odmítl zabývat, čímž potvrdil všechna rozhodnutí nižších soudů. Po právní stránce jde jistě o zajímavou debatu, ale my nejsme právníkový magazín, jsme magazín uživatelů a příznivců technologií od Apple. Takže bychom si asi měli říct, co to pro nás znamená. Pro zjednodušení to budu nazývat postojem nejvyššího soudu, i když to vlastně z právního hlediska není úplně správné. Nejvyšší soud se tím totiž alibisticky odmítl zabývat, čímž sice na jednu stranu potvrdil rozsudky nižších soudů, na druhou stranu ale věc samotnou řešit nechtěl. Když se podíváme na věkový průměr a politickou příslušnost soudců NS, je to asi pochopitelné. Nicméně i tím dal určitý signál. Znamená to, že nejvyššímu soudu nevádí jednání společnosti Apple jako monopolního subjektu a že neshledává nic divného na tom, jakým způsobem Apple prosazuje pouze vlastní obchod s aplikacemi jako jediný vstup aplikací do mobilního operačního systému.

To je v naprostém rozporu s tím, co se teď ve světě obecně děje. Ať už si vezmeme Evropskou unii, Jižní Koreu, Nový Zéland nebo třeba Japonsko.

Apple má otevřenou cestu i v dalších souvisejících sporech, které se také týkají otevřenosti či neotevřenosti platformy.

Tyhle všechny země totiž chtějí po Apple, aby otevřel svůj operační systém takovým způsobem, aby do něj uživatel mohl instalovat aplikace. Některým jde pouze o instalaci aplikací, někteří k tomu přidávají také alternativní způsoby platby za funkcionality v aplikacích. On totiž samotný sideloading řeší jenom to, jakým způsobem aplikaci do telefonu dostanete. Vůbec neřeší a principiálně ani nemá řešit, jakým způsobem v aplikaci provádíte mikrotransakce nebo řešíte obchodní stránku věci mezi vámi a příslušným autorem aplikace.

Zatímco velké IT trhy, jako již zmíněná Evropská unie, nebo Japonsko, či Jižní Korea, tak chtějí po Apple větší otevřenost, ve Spojených státech úřady začínají trochu brzdit. Apple se jistě může trochu ulevit. Ostatně i bez tohoto sporu má teď

s americkou vládou a s americkými úřady hodně co do činění. V některých případech se mu to vůbec nemusí líbit, viz třeba nedávnou kauzu se zákazem prodeje nejnovějších hodinek Apple Watch. Ale nejvyšší soud tímto svým rozhodnutím/nerozhodnutím otevřel cestu k návratu ke starým pořádkům. Apple tak může argumentovat jednou z nejvyšších soudních instancí ve Spojených státech a také nižší soudy, ale třeba i Federální obchodní komise (FTC) se tímto postojem mají principiálně řídit. Otázkou samozřejmě je, jak se máte řídit postojem od něho, kdo žádný postoj vlastně nezaulal. Ale to už je zase spíš pro právní teoretiky.

Apple má tak otevřenou cestu i v dalších souvisejících sporech, které se také týkají otevřenosti či neotevřenosti platformy, jako je například aktuální řízení FTC v souvislosti s monopolním postavením Apple v rámci nákupu médií pro jeho službu Apple TV. Ukazuje se tak, že ani Spojené státy nejsou, co se týče monopolního chování velkých IT gigantů, jednotné. A v důsledku to pro Apple i pro jeho současné a budoucí soudní oponenty může znamenat snížení již tak vachrlaté právní jistoty. Tedy spíš právní nejistotu, jak daná věc konkrétně dopadne. Pro Apple možná dobré, pro dlouhodobé fungování IT trhu nejen v Americe, ale velice špatné. Sám jsem zvědavý, jak tyhle tanečky budou pokračovat. ^{IP}

| And the Oscar goes to...

Magazín ■ Jakub Dressler

Úvod roku je vždy spojený s určitou rekapitulací roku minulého. Uměleckého světa se to týká také. Na začátku tohoto měsíce se rozdávaly ceny Grammy. A nyní nás čeká další datum – 11. březen 2024. V toto konkrétní pondělí se totiž budou udělovat ceny Oscar pro ty nejlepší filmy. Jak si v nominacích vedl Apple? A jak je na tom ve srovnání s jinými platformami?

Když už jsem začal psát o rekapitulaci minulého roku, tak se musím přiznat, že jsem minulý rok Apple TV+ trochu odbýval. Rozruch, který udělaly filmy Napoleon a Zabijáci rozkvetlého měsíce, mi pomohl se dostat zpět. Pravdou však stále je, že jsem přehlcený obsahem. Pomalu přemýšlím, jaké služby se zbavím. Ale jedno vím jistě – Apple TV+ to nebude!

REKORDNÍ NOMINACE

„Apple dnes získal rekordních 13 nominací na Oscary, včetně 10 nominací za snímek **ZABIJÁCI ROZKVELÉHO MĚSÍCE** v kategoriích nejlepší snímek, nejlepší režie (Martin Scorsese), nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli (Lily Gladstone), nejlepší herec ve vedlejší roli (Robert De Niro), nejlepší kostýmy, nejlepší výprava, nejlepší hudba, nejlepší původní píseň, nejlepší střih a nejlepší kamera,“ informuje na svých stránkách Apple. Stojí za zmínku, že pomyslný král letošního roku, film *Oppenheimer*, má celkových 13 nominací.

Stejně jako minulý ročník (první oceněný hluchoněmý herec) se může pyšnit i jedním prvenstvím. Tím je nominace Lily Gladstone, která se stala první původní Američankou, která se nominovala na toto prestižní ocenění. Další příslušníci původních Američanů, Robbie Robertson a Scott George, jsou

FILMY Z PRODUKCE APPLE ORIGINAL ZÍSKALY CELKEM 13 NOMINACÍ NA OSCARY

ZABIJÁCI ROZKVETLÉHO MĚSÍCE

- Nejlepší snímek
- Nejlepší režie: Martin Scorsese
- Nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli: Lily Gladstone
- Nejlepší herec ve vedlejší roli: Robert De Niro
- Nejlepší kostýmy: Jacqueline West
- Nejlepší výprava: Jack Fisk, Adam Willis
- Nejlepší hudba: Robbie Robertson
- Nejlepší původní píseň: Wahzhazhe (A Song for My People) – Scott George
- Nejlepší střih: Thelma Schoonmaker
- Nejlepší kamera: Rodrigo Prieto

NAPOLEON

- Nejlepší kostýmy: Janty Yates, David Crossman
- Nejlepší výprava: Arthur Max, Elli Griff
- Nejlepší vizuální efekty: Charley Henley, Luc-Ewen Martin-Fenouillet, Simone Coco a Neil Corbould

nominováni na nejlepší hudbu a nejlepší skladbu. Režisér snímku Martin Scorsese se stal nejčastěji nominovaným režisérem, tedy tím žijícím, s 10 nominacemi. Zbýlé tři nominace získal film z dílny Apple Original od Ridleyho Scotta **NAPOLEON** za nejlepší kostýmy, výpravu a vizuální efekty. Pro mnohé se jedná o mírné zklamání, protože se právě od tohoto snímku očekávalo víc. Minimálně se zdálo, že se nominuje do zvuknějších kategorií. Sám Apple jej označuje za historický akční epos, což také něco málo naznačuje o jeho ambicích.

„Jsme nadšeni, že se dnes dostalo uznání takovému množství členů těchto úžasných tvůrčích týmů, od dynamických a komplexních hereckých výkonů Lily Gladstone a Roberta De Nira, přes úchvatnou kameru, výpravu, střih a zvukovou kulisu, které diváky vtáhly do světa kmene Osage, až po majestátní kostýmy, kulisy a vizuální efekty, které na plátně přivedly k životu Francii z dob Napoleona. Náš potlesk patří vám všem,“ uvedl Zack Van Amburg, ředitel divize Worldwide Video společnosti Apple.

APPLE VS GOLIÁŠ

Apple TV+, která produkuje převážně svůj vlastní obsah pod značkou Apple Originals, je s námi už čtyři roky. Za tu dobu služba nabízí desítky filmů,

seriálů, ale i obsah pro děti. Apple investoval nemalé úsilí i peníze do toho, aby tato služba byla relevantní. A to se mu podle mě rozhodně daří. Doby, kdy jsme se neměli na co dívat, jsou dávno pryč. Srovnávat ale Apple TV+ s jinými platformami je přinejmenším těžké, ne-li nemožné. Můžete se dívat na velikost nabídky, počet uživatelů, potenciál k růstu, ale stejně budete srovnávat jablka a hrušky. Jediné, co mají společného, je boj o zákazníka. Proč to můžeme říct?

Srovnajme například největšího hráče na trhu s Apple TV+. Tím je stále Netflix. Ten získal od svého založení v roce 1997 již 514 nominací na různá ocenění a získal jich 281. Mnoho z těchto ocenění ale nepatří přímo Netflixu, protože jsou to ocenění filmů, které byly pouze distribuovány touto platformou. Přesto ale nějaké sošky získaly. Vezměme například

Ceny Akademie (tedy Oscary), kde Netflix uspěl ve 22 případech ze 150. Cen tedy tento Goliáš získal relativně hodně, ale jistě vidíte problém, který mám, když chci srovnávat. Netflix má sice svou produkci, která se rozhodně řadí mezi ty nejlepší, ale ne všechny z výše zmíněných cen si mohou dát do pomyslné vitríny Netflix Originals.

Apple se může pochlubit třemi soškami Akademie filmového umění a věd za film **CODA** a jedno ocenění Akademie za krátký animovaný film **CHLAPEC, KRTEK, LIŠKA A KŮŇ**. Doufám, že jsem ve svém výpočtu neudělal chybu. Samozřejmě bych mohl, stejně jako u Netflixu, přidat stovky ocenění Emmy, Golden Globe Awards i jiných cen, o kterých se ani samotný Apple nehodlá rozepisovat na svých stránkách. Ale pro naše srovnání by to snad mohlo stačit.

Je ale dobré si uvědomit, že Apple TV+ nabízí převážně seriály. Cenami Emmy se Apple rozhodně chlubit může. Hlavně díky seriálu **TED LASSO**. Filmů je tam ale poskrovnu. Proto můžeme hodnotit jejich snažení se třemi soškami v hlavní soutěži jako skvělé počínání. Tři Oscary za čtyři roky existence? To je opravdu skvělá bilance. Ale „plnotučné“ srovnání podle mě budeme moci udělat až za několik let, pokud Apple zapracuje na své nabídce filmů. Je fér srovnávat 22 Oscarů za 27 let existence se 3 Oscary za 4 roky existence?

Je ale dobré si uvědomit, že Apple TV+ nabízí převážně seriály. Cenami Emmy se Apple rozhodně chlubit může. Hlavně díky seriálu **Ted Lasso**.

NEXT

